

Sen Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Ekim 2024

Aldatılmışlığımın başşehrisin, sen şiir
Ve sen, imgelerin t/uzığında
Ve sen, şerh düşülesi öfkem
Ve de şerrinden korusun yeter ki beni Rabbim
Tüm münafık rüzgârların
Aldatılmış kıtaların
Ve yalanların
Burnu uzamasa bile cihanın
Sen, şiir
Hem yangınsın hem buzdağı
Yanık kokan yüreğimse tek ilacı
Ya, senin ilacın nedir?
Tefe konmuş bir gönlüm var mademki
T/av olmuşken yalnızlığım
Ve bedenimden taşan ruhumdan da öte
Ötekileştirenlere duyduğum öfke
Bir ötenazi istiyorum
Ya da d/ağlanmış kalbimin azadını
Azık bildiğim kalemimden ayrı düşmediğimi
Bilen mademki nice insan ve yüce Tanrı

Ardıç kuşlarınıninsa metaneti
Gözüme kaçan tozun asaleti
Sen ki:
Sen ki şiir, d/okunma sakın tenime
Ve sen şiir varsın külfet ol benliğime bedenime
Dahi d/okunmadan da geçerken günün ve günüm
Ve eş güdümlü bir silahsın sen mademki
Sevk edildiğim yüce yargı
Şerh düşülesi bir minval
Ve de sirayet ettiğim kadar
Hızına yetişemediğimsin sen şiir
Ve sense benim hızıma
Hazzın umurunda değilim hem
Haiz olduğumla da yetindiğim kadar
Tek dileğim o ki:
Benim ardımdan sen girme sakın toprağa
Yaşa ve yaşat adımı
Yaşa ve yaşat hüsranıma
Kefenin cebi olsaydı eğer ki
Seninle kanat açacaktır başka başka diyarlara
Şahikanın sırrı
Anka kuşunun fırası
Bense sağ salim yaşamadıktan sonra
Ve sen, şiir sen ki
Fitratımdan ayrı düşmeyen
Sen ki fiyakalı bir ölümü dillendirdiğim
Ve sen nasıl ki taban tepensin
Hele ki yazmadığımda
Ve yâdımda saklı bir teselli
Hicranımın da odak noktası
Aşkla eşleşen bir yanık türkü
Ve sen şiir:
Sen ki taviz vermediğim
Taciz edilmediği kadar yüreğim ve fikirlerim
Aşka ve sana namzet bir ilham ki
Yakamdan düşmediğin kadar
Yakandan da düşmeyeceğim
Hem yârim hem yarenim
Yâdında dünün ve ümidin

Sen ki hem ferim hem neferim
Azadesi aşkın kanımda dolaşansın
Kandığım kadar kanadığım
Bir ummansın
Bense sadece sair bir damla
Aşkın kolluk kuvveti imgelerle
Baş göz ettiğim yalnız ve hüzünlü bir sevda...